

ՅՈՎԱՆԱՆԵՍ ՊԱՊԻՆԻ

ՀԱՅ ԵՒ ԳԻՆԻ

ԱԼԵԾՓՈՒՄ

Ուսման օգիտոր կը հոսի
Գետերու լայն կամրջաց վրայ
Առողջաւէտ երեկոյին
Անկիւնատուած գաղջ ծուխերէ:

Մաշ կանանչով մ'երկնքին վրայ
Ոսկին մըտած արեգական
Կը յօրինէ նուրբ նարտաներ
Զուարթանքկար թաւիններու:

Յետոյ տըկար այրեւածքէն
Կը մնայ հագիւ քօղ մը մոխիր,
Շէջ աշխարհի եզրին վըրայ
Կը ժպտի շինջ՝ նոր Արուսեան:

Տըխուր ժամեր կը դառնան,
Զոր բարի օրը կը վանէ
Առաւօտեան զգուանքներով
Ըստուերներէն իմ երեսիս:

Ժամեր չքանդ մազանոտութեան
Վերելքներու խրամին վըրայ.
Ժամեր պառաւ ու կապուցած
Գրի առնելած քնթութեան մէջ:

Ժամեր ճերմակ հարաններու
Ծովուն լորձնուտ մոլուցքին վրայ,
Թուքեր դժնիկ կաթիլներու
Յնցուած շուքին տակ սղոցիի:

Ժամեր անշարժ՝ խուլ՝ յոգնաբեկ,
Եւ կուշտ ամէն կատակերգէ –
Ժամեր մարած, զերգ ձանձրութիւն
Անվերջ՝ հիւանդ գիշերներու:

ՅՕՆ

Օդին մէջ մէն միջիկ դրօշի մ'հանգունակ՝
Տնկուած բլրան մը զագաթին վրայ ուղղորդ
Կը ճաղատարմ սակիին մէջ նայուածքիդ
Հոս ուր որ Քու անուշութիւնդ ուզեց զիս:

Ու ես գիշերը ջահ մըն եմ որ կ'այրիմ
Ջինջ լըռութեան վըրայ խոտին ու բունծին.
Ու օրն երբոր կը ծագի զորջ ու դանդաղ՝
Արցունքով թուրմ եմ հիւանդի մը նըման:

Թանձր ու խիտ ծուխն այրելած սէգ խոռխ,
[տուփեանց,
Մեղքին աղօտ գոյնն՝ հւս անարգ քան շիկնուէն,
Օրերը մեղկ ըզգայութեանց ճամբուն վրայ,
Յայգերը խոնջ՝ բեկ մարմնական քրտիւքէ,

Զարթուցներու ծանրոցն ու բնն անսահման
Փըտած խղճի խայթերուն գէշ սէրերու
Քեզ կը ձօնեմ, Յիսուս, իբրեւ միակ խունկն
Որ կը ծաղկի չոր ու ճղած դաշտիս մէջ:

ՀՈՎԷ ՄԱԶԵԲՈՒՄ ՄԵՋ

Բուրի հովերն երկնքի մագերուս վրայ գրահ
[առած
Քակեցին բարկ մանկութեան խոպուղիքները
[խարտեալ.
Զեղուններու փոշիներ, դղեակներու ծոխն ու
[մուր
Տըւին գլխուս երեսոյթ մը քառնելիս մախիդ:

Կը տեսնեմ զիս հայելոյն մէջ՝ քրէիքուր կա.
[մակոր՝
Գըրեթէ թոռն աղջկորդի մեղուսային հինաուրաց,
Ու կ'ըմբռնենեմ հիացումքս դեռ հւս սղջ ըլլաւ.
[լուս
Ատեն մ'որ ինձ կը թըւի ամբաստանող ու դա.
[րան:

Խոպուղիքներն եթէ կախ՝ դարձան եղան ցը.
[ցունքներ
Ականջներուս 'աւքերուս վրայ եւ ստեններ վայ.
[րենի,
Կը թոյլատրեմ որ հիւստին՝ անցքին՝ զանոնք
[կնճըռէ
Յաւերժական ուղերէ իր հետ բերած հոգիով:

Հրաշէկ Լերան զագաթին վըրայ կանգուն՝ կը
[սպասեմ
Ու կու տամ ձայն հովերուն երիտասարդ հա.
[տակիս,
Հեռու հօտէն բառաչուն որ կը շլէջ կը շահի՝
Աստուծոյն հետ մարտերու կը վայելեմ հոս
[վերն ծաւ

Թրգմ. Հ. Ա. ՂԱԶԻԿԵԱՆ